

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta, ve věci žalobců **a) Ing. J. H. a b) A. H.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti, t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 23. 6. 2011 se žalobci obrátili na Krajský úřad Královéhradeckého kraje (tedy žalovaného) ve věci jeho rozhodnutí ze dne 12. 4. 2011, č.j. 23138/UP/2009. Uvedli v něm, že jím „...podávají k orgánům/soudům příslušným k jejich projednání

- stížnost podle § 175 s.ř. resp. přísl. právních předpisů
- podnět k přezkumnému řízení podle § 94 a násl. s.ř. resp. přísl.právních předpisů
- žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s.ř.s. a násl.
- žalobu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s.ř.s. a násl.“.

Tu jeho část, která se týkala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2011, č.j. 23138/UP/2009, podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), tedy žalob proti rozhodnutí správního orgánu a na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, žalovaný postoupil k vyřízení nadepsanému krajskému soudu.

Protože z uvedeného podání nebylo zřejmé, zda je skutečně míněno také jako žaloba proti nečinnosti správního orgánu, když jeho obsah byl v tomto směru nejasný (navrhovatelé zejména neuvedli, jakým jednáním správního orgánu mělo k této nečinnosti dojít a podání neobsahovalo takovému žalobnímu typu odpovídající návrh

výroku rozsudku), krajský soud usnesením ze dne 21. listopadu 2011, č.j. 30A 33/2011-20, vyzval žalobce k odstranění jeho vad. Konkrétně byli vyzváni k tomu, aby pro případ, že chtěli podat též žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, aby ve stanovené lhůtě 2 týdnů žalobní návrh doplnili o údaje o tom, proti jakému odpůrci podání směřuje, označili věc, v níž se ochrany proti nečinnosti domáhají, vylíčili rozhodující skutečnosti, označili důkazy, jichž se dovolávají a uvedli odpovídající návrh výroku rozsudku. Zároveň byli poučeni o tom, že pokud této výzvě nevyhoví ve stanovené lhůtě, tak že bude jejich podání dle § 37 odst. 5 soudního řádu správního odmítnuto, nebude-li možné pro tyto nedostatky v řízení pokračovat.

Na usnesení krajského soudu ze dne 12. 4. 2011, č.j. 23138/UP/2009. reagovali žalobci podáním ze dne 17. 12. 2011. Uvedli v něm, že podání (žaloba) ze dne 23. 6. 2011 je řádně odůvodněno a že trvají na jeho obsahu. Je prý z něho zřejmé, proti kterému správnímu orgánu žalobci brojí a jakým jednáním správního orgánu k této nečinnosti došlo. Proto nejde podle žalobců o vady podání, pro které by nebylo možno v řízení pokračovat. Není totiž podle nich pochyb, že ve věci bylo rozhodnuto nepříslušným správním orgánem v příkrém rozporu s § 131 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění. Poté již žalobci ve věci neučinili žádného podání.

K žalobě žalobců na ochranu proti nečinnosti musel krajský soud konstatovat, že je neprojednatelná. Žalobci totiž nereagovali na výzvu krajského soudu k jejímu doplnění a odstranění jejích nedostatků patřičným způsobem. Z hlediska svého obsahu tak zůstalo podání žalobců ze dne 17. 12. 2011 výzvě krajského soudu hodně dlužno, respektive žalobci nesplnili povinnosti stanovené jim zejména § 80 s.ř.s. Ze žaloby na ochranu proti nečinnosti tak nejsou zřejmé ani takové zásadní otázky, v jaké věci se vlastně žalobci ochrany proti nečinnosti domáhají, když nečinnost v řízení zakončeném rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 4. 2011, č.j. 23138/UP/2009, nepřichází nyní již z podstaty věci v úvahu, nevylíčili k tomu v tomto směru ani žádné skutečnosti, natož důkazy, jimiž by měla být jejich tvrzení o nečinnosti správního orgánu dokázána. Žalobci tak nedostáli svým povinností uvést v žalobě konkrétní, tj. ve vztahu k žalovanému a k projednávané věci individualizovaná skutková tvrzení a (v témže smyslu) konkrétní právní argumentaci, z níž by plynulo, z jakých důvodů se žalobci domáhají ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Třeba přitom poznamenat, že právní náhled na věc nemůže být toliko obecným odkazem na určité instituty zákona, ale musí aplikovatelné právní normy subsumovat na vylíčená skutková tvrzení a obsahovat konkrétní – o tyto skutkové okolnosti – se opírající právní výtky, tj. tvrzení o porušení práva.

Takto však žalobci nepostupovali, když výzvy krajského soudu nedbali. Namísto žalobních bodů, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů se domáhají ochrany proti nečinnosti, totiž učinili u krajského soudu zcela nekonkrétní podání (ze dne 17. 12. 2011), vycházející z jejich mylné představy, že žádné vady žaloby není třeba odstraňovat, neboť žaloba všechny potřebné náležitosti má. Krajský soud je však názoru zcela opačného, tedy toho, že žalobci ani v doplnku žaloby neodstranili její vady, přestože k tomu byli vyzváni.

Krajský soud proto uzavřel, že žalobci nejen v žalobě, ale ani na výzvu neuvedli právní náhled na věc, přestože jejich povinností bylo subsumovat aplikovatelné právní normy na vylíčená skutková tvrzení a uvést konkrétní právní výtky, tj. tvrzení o porušení práva. Soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti, a proto nestačí, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen nebo vytýká-li, že řízení bylo vadné, aniž by zároveň patřičnou formou poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno. Na základě toho krajský soud konstatoval, že v žalobě absentují jakákoliv konkrétní skutková tvrzení o nezákonnostech a rovněž právní výtky, přičemž tento nedostatek nebyl ve stanovené lhůtě odstraněn a nelze pro něj v řízení pokračovat.

Vzhledem k tomu krajskému soudu nezbylo, než řízení o takové žalobě podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. usnesením odmítnout. O takovémto následku v případě neodstranění vad žaloby byli žalobci krajským soudem ve výzvě poučeni.

Podle § 60 odst.3 s.ř.s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 14. března 2013

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu

